

Prozaïsch

Ik ben aan de andere kant van de wereld en blijf daar.
Niemand die wel, dan weer niet bij me was.

Die me mijn vragen verwijt
zonder zichzelf ook weerspiegeld te zien
in het beeldscherm waarmee ze ze stelt,

zichzelf evenzeer juist vooral

aardas met alle geweld
in eigen, in grootste gelijk slechts te zien,
bondgenoot die me bestrijdt.

Met die as van wie mijn wereld was, heb ik hier afgedaan.
Wolkjes gaan op in een ijsblauwe lucht waar ik ademen kan.

© Onno Kusters, *Armada* 69, januari 2013, blz. 78.

